

Μελετιου Γεωργ. 2, 12

Βύλα η'

« η' Ουί'λνα, ποτὶς Βύλα, Βύλα, κήδον τῶν  
 γενεωσίων Βυλλένου [φωτεινότης τῆς Μουσικῆς  
 ας, τοῦ Μαντιῶν], κηρύσσῃ, οὐκ ἔστιν Ουί'λνα σοφ. κε-  
 κέρη, ὅσον δέχεται τὸν Βύλιν σοφ. ἔχει δρόμον  
 ἱερωσύων δὸς τὸν Γένονος Αρχιεπισκοπὴν κ' φρέ-  
 ριον ὅχυρόν, μετ' ~~Παλάτιον~~ Βασιλικὸν κ' ~~Αναδυσ-~~  
 αν, τρεῖς ἐσαν ἐν 1579... ἡ ~~ἐκείνη~~ ἐκείνη ἐκ. 1610  
 σχεδὸν ἔτι, .. ἐσάρθη δὸς τῶν Μουσικῶν ἐκ. 1655, τὴν  
 ἀνέκδοτον δ' ὡς οἱ Ποιῶντες ἐκ. 1660... »